

[Indenrigsministeren.]

Opremsning af Forsigtighedsregler, der fandtes i Lovforslaget fra 1927—28, er ogsaa her udeladt.

Jeg skal endnu blot nævne, at der i to Bilag gøres Rede for den nugældende Giftlovgivning og de Forgiftningstilfælde, der er forekommet under den.

Jeg skal hermed anbefale dette Lovforslag til Tingets Velvillie. Fra forskellig Side indenfor Erhvervslivet er denne Lovgivning stærkt ønsket, fordi den giver mere praktiske Regler for Erhvervslivets Adgang til disse Gifte og Stoffer, som man har Brug for. Jeg tror samtidig, man tør sige, at Gennemførelsen af dette Lovforslag vil nedbringe Ulykkestilfældenes Antal i alt Fald noget.

Jeg skal endelig fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 87 af 21. April 1914 om Embedsløgeværnsens Ordning*. I Lov af 21. April 1914 bestemtes det, at denne Lov skulde genforelægges Rigsdagen inden Udgangen af 1925. Ved Lov af 23. December 1925 blev Tidspunktet udskudt til Udgangen af Aaret 1930. Nu er Forholdet imidlertid det, at der i 1928 blev nedsat en Kommission angaaende Lægernes Retsstilling, og dens Arbejde berører paa forskellige Omraader ogsaa Embedslægernes Stilling. Det vil derfor formentlig være urigtigt at gaa til den paabudte Revision af Embedsløgeloven, før denne Kommissions Arbejde er afsluttet. Det foreslaas derfor, at Tidspunktet for Genforelæggelsen af Loven udskydes, saaledes at den skal ske senest i Rigsdagssamlingen 1933—34. Jeg tillader mig ogsaa at anbefale dette Lovforslag til Tingets Velvillie.

Formanden: Jeg giver dernæst Ordet til Justitsministeren, for at han kan forelægge det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Zahle): Interessen for Ligbrænding er stigende her i Landet, og det er derfor kun naturligt, at der fra „Dansk Ligbrændingsforening“ til Justitsministeriet er kommet en Henvendelse om, at de Regler, der indeholdes i Lov om Ligbrænding af 1. April 1892, Lov af 5. Marts 1910 og Lov af 12. Marts 1923, maa blive revideret. Denne Revision gaar naturligvis ud paa at give en noget lettere Adgang til at faa sit Lig brændt, naar det er ens Ønske. Den oprindelige Regel var, at en saadan Bestemmelse skulde træffes

i Testamentsform, og hvis dette ikke var sket, kunde ingen anden træde i Stedet derfor. Nu er der sket forskellige Udvidelser, og det foreslaas her, at et under en pludselig og alvorlig Sygdom mundtligt fremsat Ønske skal være tilstrækkeligt, naar det er fremsat i to Vidners Overværelse, som har været tilkaldt særlig i den Anledning og desuden har underskrevet et Dokument desangaaende straks efter, at Ønsket er fremsat. Endvidere maa det anses for at være rimeligt, naar der i det hele foreligger et bestemt mundtligt Ønske fra den afdøde, og Rigtigheden heraf ikke bestrides af den afdødes nærmeste, at hans Ønske om, at hans Lig maa blive brændt, sker Fyldest. Indsigelse derimod skal kunne fremsættes af den med ham til hans Død samlevende Ægtefælle, Børn over 18 Aar, Forældre eller Søskende over 18 Aar i den nævnte Orden. Det vil altsaa sige, at det altid er den, der er nærmest, som kan gøre Indsigelse. Saa længe der er en Enke, som har samlevet med den paagældende til hans Død, kan ingen andre end hun gøre Indsigelse; er hun død, kan Børn over 18 Aar; findes saadanne ikke, kan Forældrene og, naar de ikke findes, Søskende over 18 Aar gøre Indsigelse. Hvis en afdød var Medlem af en Ligbrændingsforening i Henhold til en af ham selv foretagen Indmeldelse, saa skal dette være et tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at han ønsker, at hans Lig brændes — hvorfor skulde han ellers have været Medlem af en Ligbrændingsforening? Det er da ogsaa overensstemmende med den norske og svenske Lov paa dette Omraade. Det skal desuden være muligt for den afdødes nærmeste efterladte at træffe Bestemmelse om Ligbrænding, naar Forholdet er det, at den afdøde ingen Sinde har udtalt sig derimod.

Dette er i Korthed de Regler, som her bringes i Forslag, og de vil jo gøre det noget lettere at opnaa Ligbrænding, end det hidtil har været. Der er sikkert heller ikke mere nogen videre Modstand mod Ligbrænding. Der har oprindeligt været en ret udbredt Modstand mod Ligbrænding, men nu har man vænnet sig dertil, og for mange er det jo et overordentlig stærkt Ønske, at de ikke efter Døden skal graves ned i Jorden og deres Lig ædes op af Orme, men at deres jordiske Rester skal bringes ud i Universet paa en mere renlig Maade, derigennem at de fortæres af Ilden.

Jeg skal anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.